

BARNASÍÐAN

Drongurin við teimum skitnu brókunum.

Ein lítill drongur, ið var tætt við 5 ára gamal, sat ein dagin uttan fyri húsin hjá pápa sínum og græt illa. Ein eldri kona, ið var úti og spákaði, hoyrði hann gráta, fór til húsara og spurdi hann blidliga: »Hvat bagir, lítli mín? Hvi grætur tú so?«

Grátandi enn meira segði hin lítli drongurin: »Eg spældi í urtagarðinum við hundj mínum og lítlu systir, so datt eg tveir ella triggjar ferðir, og nú sæst ikki, hvat er í nýggju brókun mínum fyrri dusti.«

Hin gamla konan hugdi at honum og segði: »Men brókur tínar eru reinar nú, eru tær ikki?« »Jú,« svaraði drongurin, »mamma hevur reinsað tær.«

Konan, sum undraðist stórliga, segði tá: »Hvi heldur tú so ikki uppat at gráta?«

»Tí ... « segði hin ólukkuligi drongurin, »... tí mamma mín vildi ikki lata meg úr brókunum, meðan hon bankaði dustið burtur úr teimum.«

Karl og Petur.

Karl og Petur vóru smádreingir. Karl var eldri; hann var tvey ár eldri enn Petur, lítli beiggj. Hana var ein góður drongur, men Petur var ofta

★ Sagnir.

Savnað hevur Jóannes Dalsgaard í Hoyvík.

Tormannsmið.

Soleiðis nevna Nólsoyingar og Skálavíkingar eitt mið, ið báðir partar rógva. Havnarmenn hava nokk rógvið har eisini, og kalla teir tað Skálavíkingargrynnuna.

Hvør ið hevur funnið miðið, veit eg ikki; men Nólsoyingar siga seg hava funnið, og at Skálavíkingar finga ein mann úr Havn ella úr Nólsoy at siga frá og lótu hann fáa eitt krov aftur fyri. Hetta dámdi Nólsoyingum illa, og kallaðu teir tað miðið »Krovið«. J. D.

* Ófør ferð.

Nakrir Føroyingar sótu einaferð inni á einum vesthúsi í Harstad í Noregi og drukku öl. Væl kann tað vera, at summir teirra vóru heldur enn ikki ölvaðir; tí teir hövdu hug at reypa av ymsum teim hevði verið fyrri. Men tað gjörði tað sama, hvat sagt varð frá, so hevði ein Funningsmaður altíð verið úti fyrri onkrum, ið var enn ógiligari enn hin siðsti hevði greitt frá. Tá hann segði frá, at hesa ferð, teir sigldu inn hevði verið so hvassur vindur, at skipið rann sínar 17 mil — tá legði ein Norðmaður, ið sitði hevði og lurtað eftir teimum, uppí:

Hasum skulu tit ikki ivast í, segði hann; tí her um okkara leiðir er hatta værligt. Meg minnist á einum sinni, vit hövdu verið á kópaveiði uppi undir ísinum, og tá vit tóku til at sigla heim, vaks hann vindur til tað varð ein himmalsins ódn. Undangonga var, so ferðin, hon hevði, var ógilig. Skiparin hevði fegin viljað vitað, hvussu skjótt hon gekk, tí, sum hann segði, slíka ferð hevði hann ikki sæð á skipi áður; men eingin maður torgaði út á dekkid at blaka loggið út. Endiliga beyð eitt hálvbytt úr Tróndheimi sær til at fara

óargaligur, og tá ið hann ikki fekk aftur á middegi. Stutt fyrri middag fór hon út at hyggja eftir teimum, og tá hon ikki sá teir, rópti hon á teir. Tá hoyrði hon Petur gráta, og tá Karl kom rennandi út úr skóginum, spurdi hon hann, hvi Petur græt. Hann segði henni tá, at Petur hevði gjørt eitt hol tætt við eitt træ og hevði spælt við tað, og nú var hann illur, tí hann ikki kundi taka tað heim við sær. Tað, hann vildi hava, varð hann illur og græt.

Teir báðir dreingirnir báðu saman við foreldrum sínum nærðis einum skógi, og teir spældu ofta í skóginum. Ein dagin fóru teir inn í skógin; mammann segði, at teir skuldu vera

Tað er eingin stuttleiki at fáa ein krabbakjast læstan um stórutá.

við logginum. Men tá hann kom í kappan og sá, at hon lá borðfull, kom ræðsla á hann. Hann skundaði sær at blaka loggið og slapp sær niður undir aftur. Men loggið fall í fiskakassan. Tá veðrið var linkað nakað, fór skiparin at hyggja at logginum. Tá visti tað 21 mil — í fiskakassanum. So kunnu tit ælla, at skipið sjávt mátti hava sigt óføra skjótt. Jú, skal eg siga tykkum, her norðuri kann vera heldur baldrut viðhvørt!

Grevstur í Mikinesi

»Hatta verður sum Grevstur í Mikinesi«. Soleiðis plaga fólk at taka til, tá eitt jarðastykki ikki vil valla aftur.

Einaferð vóru allir Mikinesmenn burturgingir — eftir livdu bert konufólk og børn og ein gamal maður, so tey finga ikki boð inn á land um, hvussu til stóð. Tá fór hesin gamli maðurin við øðrum konufólku at grava ein sorta av, so at hetta kundi siggjast inn á land; og soleiðis finga tey boð frá sær. Men hesin sorti er ongatið afturvallaður, tí tað er so vindsamt at grasið fer ikki fest røtur. (Frásagt hevur N. Nielsen, norðri í Stovu, Sörvági).

Trinni heyst í Dímun.

Í Dímun vórðu sögd at vera trinni heyst um árið. Fyrsta vóru kálvarir, annað var fuglurin, og triðja var seyðurin.

J. D.

»At fara á Dánjalsmið«

Tá onkur lovaði at gera eitt ella annað hóverk í morgin, og tey, ið hoyrdu, ivaðust í, um nakað kom burtur úr, so plagdu tey at siga: »Tú fer á Dánjalsmið í morgin.« Hetta skal koma av, at tá húsakallarnir í Kirkjubø finga kjót til náttverð, vóru teir so fróir og fegnir, at teir millum annað lovaðu: »Í morgin fara vit á Dánjalsmið; men tá morgunin kom, var

minni um teir, og ferðin varð av ongum.

J. D.

Fríggjaraklettur.

Soleiðis eitur ein klettur norðanvert við Veðranes á Selatrað, og um hvussu hann hevur fingið navn, sigst henda söga:

Ein maður úr Eysturoy (úr Elduvík?) var konin til Hósvíkar at fríggja, og tá borðreitt varð fyrri honum, varð ein veðrahálsur lagdur fyrri hann. Siður var, at tá einum varð boðið háls at eta av, so skuldi maðurin bróta hálsin, tá av var etið. Hetta var roynd fyrri styrki.

Tá maðurin hevði etið, legði hann hálsin um borðkantin, o ghart var at bróta; men av fór hann, og tá visti tað seg svik í ferðini, tí ein jarnteinur var stungin iggjøgnum múnuholið. Maðurin bað so manga takk og bað teir seta seg yvir á land.

Hetta varð gjørt; men teir settu hann undir einum kletti, og er hann so skráur, at ikki hildu teir mannin sleppa uppfyri. Hann setti sær renningar og kom uppá. Tá hann hevði gjørt hesa treyt eisini, klappaði hann sær aftur í endan eftir bátsmanninum og fór so til gongu.

Siðani hevur kletturin itíð Fríggjarakletturin.

(Frásagt hevur Chr. Djurhaus, Hvítanes).

Orðtök.

(Savnað hevur Jóannes Dalsgaard, Hoyvík.)

Ungin minnist ikki, at hann hevur verið egg.

Hann hevur tveir hendur við akslar fastar.

Guð náði hann, ið ongan óvundsmannin hevur.

Eingin veit, hvør ið evstan grevur. Frá hövðinum skal tú hvalin skera, og stertin skal tú lata vera.

Ravnurin drepur ikki, har sum hann byggir.

Hin svartí veit sær lítið, tá hann fer í fjøruna.

Mangur dansar og dansar av neyðum.

Hann, ið fer reinur til vás, fer ofta skitin til stás.

Eygad er betri enn ársgerðin.

Tveir harðir steinar mala ikki væl.

Frótt er hövur av fullum maga.

Hvítar mýs til sølu

fyrí eina kr. stk. Nærri við at snúgvá sær til

Poul Johannesen,
Kirkjueg 2 — Tórshavn.
Tlf. 1854.

Vinnararnir.

Tey, ið vunnu virðislöninir í sambandi við krossorðagátuna í seinastu »BARNASÍÐU« vóru hesi:
Jóhanna Sivertsen, Norðdepli.
Ebba Jacobsen, Tróndargötu 9, Havn.
Jóhan Pauli Mouritsen, Havn.

—o—

Fremmandorð.

Vit eiga ikki føroysk orð fyrí öll tey fremmandu orðini, ið nýtt verða. Ofta verða eisini fremmandorð nýtt, har vit eiga føroysk. Fremmandorð verða ofta skeivt nýtt, i vit taka nokur dømi her — fremmandorð skeivt nýtt og stavað — sum tit so fara at royna at finna sjálvi.

1. Hann var fiktum nývaknaður.
2. Oygggjarnar mugu elektrificeras.
3. Hann var ein promentur persónur.
4. Hann keypti eitt patarí til lyktina.

ONVHG AIRB

Hetta er navn, ið á einum trolara. Stávirir eru bert eitt sindur flóktir. Hvør er trolarin?

?????

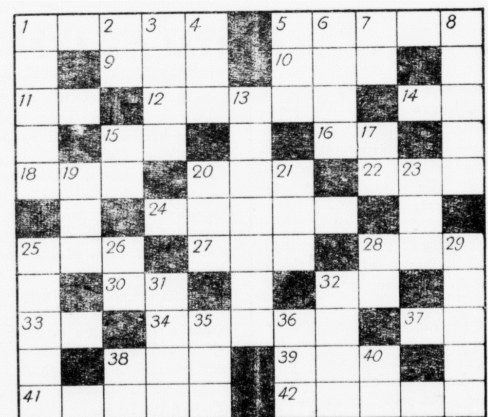
Ein maður kom einaferð inn í eina hattakrambúð í Havn og segði við gentuna:

— Eg skal keypa eina hógvu til konuna, sum er svørt og stendur væl á hövðinum?

Gentan fór at flenna; men kunnu tit nú finna útav, hvi hon flenti?

* 10 spurningar.

1. Hvussu nógvir lötingsmenn bera brillur dagliga?
2. Hvussu eitur stjóri studentaskúlans?
3. Hvussu nógvir kirkjur eru í Norðoyum?
4. Hvat er ein smaldrongur?
5. Hvussu kallaðist fyrsti ríkisumboðsmaður Føroya?
6. Hvør er blaðstjóri á »BARNATÍÐINDI«?
7. Hvussu eitur eystasti landdóttir í Føroyum?
8. Hvussu nógvir kongar eru í Europa?
9. Hvør var Føroyameistari í fótbóli í ár?
10. Hvør hevur skrivað bókina »Degningsalíð«?

Tvørturum:

1. Skip. 5. Fóður. 9. Bíbl. navn. 10. Bygningur. 11. Á skipi. 12. Breyt lyftið. 14. Máltið. 15. Jóttaði. 16. Ansði. 18. Hevur ið. 20. Gentunavn. 22. Stuldur. 24. Í kirkjunni. 25. Politikkari. 27. Liva. 28. Longsul. 30. Örg. 32. Djór. 33. Mál. 34. Sær. 37. Skipastavir. 38. Likamslutur. 39. Bryggj. 41. Luktar. 42. Tögn.

Niður:

1. Bátanavn. 2. Bryggj. 3. Leivd. 4. Rætti. 5. Mannsnavn. 6. Fjas. 7. Skipastavir. 8. Skip. 13. Skip. 15. Á báti. 17. Tíðarskeið. Fuglur. 20. Skræða. 21. Eins stavir. 23. Lókir. 25. Skip. 26. Djóramál. 28. Persónsform. 29. í vadhart. 31. Taka. 32. Kroppur. 35. Sum 18 tv. 36. Skip. 38. Skipastavir. 40. Tóni.